

מ"ת 44186/12/16 - מדינת ישראל נגד אורן מזרחי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 44186-12-16 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב
אורן מזרחי (עציר)
05 מרץ 2017

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד עומר סגל רוזנבוים

ב"כ המשיב - עו"ד רויטל קוצר

המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. בהמשך להחלטתי מיום **30.1.17** בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב, הופנה המשיב לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן ובחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר/מעצר בפקא"ל.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום **15.2.17** עולה כי הוא כבן 36, רווק, שטרם מעצרו התגורר בבני ברק בבית אחיו, המרצה כיום עונש מאסר, ביחד עם אשת האח וילדיהם ועבד במשלוחים באופן מזדמן.

השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ולא גויס לצבא נוכח מצבה הכלכלי הקשה של משפחת מוצאו.

בגיל 24 השלים קורס במקצוע טכנאי ניהול רשתות, אך בפועל עובד לאורך השנים בעבודות מזדמנות לרוב כשליח. מסר כי נוכח קשייו לבסס יציבות תעסוקתית - צבר חובות, אולם פעל להסדרים במסגרת החוק.

במשפחת מוצאו, הינו הבן הצעיר מבין 6 אחים ואחיות, שניים מהם מרצים מאסרים כיום אחד- בגין ביצוע עבירת שוד, והשני -בגין התפרצות.

הוריו התגרשו כשהיה בן 10. אביו, בשנות ה-70 לחייו, שוהה בבית אבות ומצבו הבריאותי ירוד, כשגם הוא היה

מעורב בפלילים וריצה עונשי מאסר בפועל.

אמו נפטרה לפני כ-3 שנים, בגיל 64, נוכח קשייו התפקודיים של האב שימשה האם לאורך השנים כדמות הורית דומיננטית, והתמודדה בכוחות עצמה עם פרנסת הבית וגידול הילדים.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי נדון ללא הרשעה בשנת 2015, ומעבר להליך הנוכחי לא תלויים נגדו תיקי מב"ד נוספים.

המשיב מוכר לשירות מהשנים 2015-2016 אז הופנה לקבלת תסקיר לעונש לאחר שהורשע בביצוע עבירת העלבת עובד ציבור, אז התרשם השירות כי הוא משקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב, אך עלו קשיים בתפקודו.

לאור העובדה כי הייתה זו מעורבות ראשונה בפלילים והומלץ להימנע מהרשעתו בכפוף להטלת של"צ - כך נדון.

המשיב השלים ביצוע צו כנדרש במסגרת עמותת "עזר מציון" בבני ברק.

אחת מהעבירות המיוחסות לו כיום בוצעה לכאורה במהלך ביצוע צו השל"צ, אך נוכח מועד הגשת כתב האישום, כשנה מאוחר יותר - לא היה השירות מודע לכך.

בשיחה עם המשיב בבית המעצר תאר מצוקה וחוסר אונים נוכח מעצרו הממושך לראשונה בחייו. תאר כי עיקר הקושי קשור למפגש אינטנסיבי עם אוכלוסיית העצורים, ובכלל זה מספר מקרים בהם התנכלו לו, כשלתחושתו זוכה ליחס מזלזל אף מצד גורמי אכיפת החוק - וזו מעצימה את מצוקתו.

המשיב תאר חווית בדידות ותלישות במעצר כשאין מבקרים אותו וברשותו ציוד בסיסי בלבד.

הוצע לו ע"י גורמי הטיפול בבית המעצר לפנות לאבחון פסיכיאטרי לצורך שקילת קבלת טיפול תרופתי הרגעי, אך הוא סרב לכך נוכח תפיסתו כי הטיפול ממכר ויוביל להתדרדרות נוספת במצבו. שלל מחשבות אובדניות.

השירות התרשם כי המשיב מוצף ונסער נוכח מעצרו באופן המקשה עליו להיות קשוב ולנהל שיח אודות מצבו, בחירותיו והתנהלותו טרם המעצר.

מעבר לכך, נטה להציג תפקודו לאורך השנים כתקין וחיובי וביטא שביעות רצון מאורח חייו.

עוד התרשם השירות כי המשיב מבטא שאיפות ורצון לנהל אורח חיים תקין - אך בפועל מתקשה להתנהל ביציבות ובעצמאות בהתאם לגילו. בלטו התייחסות בלתי בשלה למצבו וקושי בתכנון לטווח ארוך, כשברקע חשיפה לדפוסי התנהגות עבריינים מגיל צעיר במסגרת משפחתו וסביבת מגוריו.

השירות התרשם מחוסר יציבות במישורים השונים, בכלל זה בהקשר למגורים ותעסוקה וכן מהעדר גורמי תמיכה

והכוונה משמעותיים.

אף מעבר להתייחסותו למעצר כיום - ניכר כי המשיב נוטה להטיל אחריות למצבו וקשייו כלפי גורמים חיצוניים שלכאורה אינם בשליטתו, ומבטא חוסר אמון בולט בסביבה, באופן שלהערכת השירות מקשה עליו ליזום תהליך של שינוי ולקבל אחריות על חייו ומעצים חוויה של חוסר אונים והעדר שליטה.

בהערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של המשיב לקח השירות בחשבון את אופי האישומים המיוחסים לו והמשתקף מהם בכל הקשור להתנהגות אלימה ומתכננת הממוקדת בהקשר כספי, כשברקע מצב כלכלי דחוק, שילך ויתעצם במעצר בית.

בנוסף, בין הפרמטרים שתמכו בסיכון לאלימות חוזרת התייחס השירות לנוקשות חשיבתית, קושי להכיר בפגיעה הכרוכה בעבירות המיוחסות לו, כמו גם ההתרשמות כי מצוי כיום במצוקה ובחווית אובדן קשה.

בשקלול הפרמטרים - מצא השירות כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו הינה **בינונית** ותוצאות צפויות להיות בדרגת **חומרה נמוכה**.

המשיב ביקש להשתחרר לחלופת מעצר בבית אחיו בבני ברק, בו התגורר כאמור טרם המעצר, בפיקוח גיסתו ושכן לסירוגין.

האח, שמרצה כיום עונש מאסר בגין שוד, עתיד להשתחרר במהלך חודש נובמבר 2017. לחלופין - ביקש להמשיך מעצרו בפקא"ל בכתובת זו.

גיסתו, הגב' שרית מזרחי, כבת 39 אם ל-4 ילדים בגילאי 2-13, מסרה כי עובדת כסייעת בגן ילדים בין השעות 8:00-13:15, תוכל לפקח על המשיב מעבר לשעות העבודה, ונעדרת עבר פלילי.

היא מוכרת לשירות מחקירת מעצר שערכו בשנת 2016 בעניינו של בעלה, בגין עבירת השוד כאמור, כשהוצע מערך פיקוח שכלל אותה ואת המשיב.

השירות התרשם אז כי **אינה** מתאימה לשמש כמפקחת וכי במסגרת המשפחה הקרובה הופנמו נורמות בעייתיות בכל הקשור לציאת לחוק כיכולתה להוותה גורם סמכותי, אז כלפי בעלה, הינה נמוכה.

בשיחה נוכחית עימה - תיארה כי על אף שהמשיב מתגורר עמה ועם משפחתה לאורך היום, היא אינה מעורבת בחייו ואינה מודעת לשגרת יומו או לקשריו החברתיים. בלט כי מעבר לסיוע לו בהיבט המגורים אינה תופסת עצמה כבעלת השפעה עליו.

מעבר לכך התרשם השירות כי הגיסה מתקשה להעמיק במצבו של המשיב, לא כל שכן לזהות מוקדי סיכון בהתנהלותו, כשלהערכת השירות - יכולתה להשפיע עליו ולהוות גורם סמכות עבורו נמוכה ביותר.

עוד התרשם השירות כי נוכח מחוייבותיה האחרות ושגרת חייה התובענית בהיותה אם חד הורית כיום לארבעת ילדיה וכן עבודתה- אינה ערוכה לתת מענה פיקוחי אינטנסיבי כנדרש במצבו של המשיב.

שכנו של המשיב, מר יוסף זאדה, כבן 65, גרוש. מסר כי אינו עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. נדון לפני שנים רבות וריצה עונש מאסר.

מר זאדה תאר היכרות עם המשיב במסגרת שכונת מגוריהם, ומכאן הסביר את הסכמתו לסייע לו.

בשיחה עימו בלט כי הקשר שלו עם המשיב הוא שטחי וקונקרטי, וכי כלל לא מעורב בחייו. שלל באופן מוחלט מצבי סיכון אפשריים בשחרורו של המשיב, וניכר כי אינו דמות משמעותית או סמכותית עבורו. ההתרשמות היא כי **אינו** מתאים לתפקיד הפיקוח עליו.

לצד התגייסותם של הגיס והשכן והבנתם ברמה הטכנית את התפקידים הכרוכים בפיקוח, השניים **אינם מתאימים** לשמש כמפקחים עליו.

באשר לאפשרות המשך מעצרו של המשיב בפקא"ל בכתובת המוצעת, ההערכה היא כי למרות שמדובר בהצעה שמשמעותה הצבת גבול חיצוני מעבר לפיקוח אנושי- מעריך השירות כי נוכח התייחסותו של המשיב בשיחה ומצבו הרגשי המאופיין כיום בהצפה ובתחושת קורבנות - גובר הסיכון להתנהגות אימפולסיבית מצדו ונדרש פיקוח אנושי, משמעותי, סמכותי, ויעיל שיוכל לשמש אמצעי בקרה על התנהלותו אך במסגרת מעצרו בפקא"ל על מנת לסייע בעמידתו בתנאי המעצר.

מעבר לכך שהמפקחים אינם מתאימים - רואה השירות לנכון לציין כי מדובר בהמשך מעצר בפקא"ל בכתובת בה התגורר טרם המעצר בה חשוף להתנהלות ולהשפעות שוליות, בכלל זה מצד בני משפחה קרובים.

במצב דברים זה, ולמרות ההתרשמות כי מעצרו הממושך נחוזה על ידו באופן משברי - אין השירות ממליץ על שחרור ממעצר לחלופה או המשך מעצר בפקא"ל.

כמו כן מפנה השירות תשומת לב של גורמי טיפול בבית המעצר לקשייו הרגשיים של המשיב ולהעדר תמיכה משפחתית בו, ויש לבחון אפשרות לגייסו לקשר עם עו"ס ולעודדו להגמיש עמדתו ביחס לבדיקתו באמצעות פסיכיאטר, ושקילת קבלת סיוע תרופתי להקלת משבר המעצר.

טיעוני הצדדים

3.

מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי התסקיר שגוי. החשש להישנות עבירות הוא ברמה בינונית, במידה נמוכה, כשמדובר באדם בן 36, עם הליך בודד שהסתיים באי הרשעה בדרכי טיפול, ששיתף שיתוף פעולה מלא עם השירות, ונתון במצוקה קשה במעצר לראשונה בחייו, מזה 3 חודשים.

עמוד 4

קצין המבחן לא ממליץ על שחרורו בשל העדר לקיחת אחריות מצדו של המשיב.

הוא לא אלים, ואין לו עבר בעבירות דומות או תיקים סגורים בעבירות מהסוג הזה.

אחת העבירות בכתב האישום היא מלפני למעלה משנה, והעבירה השניה היא מ-4.11.16, כשבמשך כל התקופה לאחר מכן היה משוחרר ללא תנאים וללא פיקוח, הוא לא פגע בציבור או ברכוש.

המפקחים הם אנשים נורמטיביים, שמבינים את משמעות הפיקוח.

המפקחת מתגוררת איתו באותו בית, והשכן הוא פנסינר ולא עובד והם רוצים לסייע לו. עד שהאח אמר להשתחרר, בנובמבר 2017, הוא יצא לעבודה, ותמצא לו מסגרת אחרת.

קצין המבחן ממליץ על קבלת טיפול פסיכיאטרי בין כותלי הכלא, כשלמשיב אין כל רקע פסיכיאטרי, מדובר באדם נעדר דפוסים עבריינים.

הוא נמצא במצוקה, מול הסוהרים וגם מול האסירים.

לאור האמור, יש לבחון את שחרורו או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

מטיעוני המבקשת עולה כי העמדה היא למעצר עד תום ההליכים.

בהחלטת בית המשפט מיום **30/1/17** לאחר קביעת קיומן של ראיות לכאורה בתיק, מתייחס למסוכנות ומדגיש כי חרף העבר הפלילי המינורי, מדובר בכתב אישום חמור, הכולל שני אירועים בטווח של שנה, בהם המשיב נכנס לסניף, מאיים על הנוכחים כי ירה בהם וגונב עשרות אלפי שקלים. מדובר בהתנהגות אלימה ומתוכננת מראש.

המשיב נדון לאי הרשעה, ביולי 2015, אך אירוע השוד הראשון מבוצע 4 חודשים לאחר מכן, תוך ביצוע עבודות השל"צ, באופן שמעיד על הקושי לתת במשיב אמון.

התסקיר המפורט מצביע על מספר קשיים מהותיים, המשיב לא עובר את המשוכה הראשונה במבחן הדו שלבי. ההתרשמות היא שהוא מתקשה להתנהל ביציבות ובעצמאות, בלטו התייחסות בלתי בשלה למצבו, קושי בתכנון לזמן ארוך, ודפוסי התנהגות עבריינים מגיל צעיר, במסגרת משפחתו ובסביבת מגוריו, חוסר יציבות, העדר גורמי תמיכה והכוונה משמעותיים, נטייה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים, מבטא חוסר אמון בולט בסביבה, נוקשות חשיבתית, וקושי להכיר פגיעה הכרוכה בעבירות המיוחסות לו.

רמת הסיכון הינה בינונית, והתוצאות הצפויות יהיו בדרגה נמוכה.

לגבי המפקחים - שירות המבחן מציין שאינם מתאימים כמפורט.

הלכה ידועה שסטייה מהמלצה שלילית של שירות מבחן, תהיה רק כשיש שיקולים כבדי משקל.

נוכח האמור לעיל, יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

דיון ומסקנות

.4

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים וטיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי לעת הזאת אין מנוס מהותרת המשיב במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

תסקיר המעצר בעניינו שלילי וממנו עולה כי נשקפת ממנו רמת סיכון בינונית ובמידה נמוכה.

עוד עולה מהתסקיר כי המשיב מוצף ונסער נוכח מעצרו, באופן המקשה עליו להיות קשוב ולנהל שיח אודות מצבו, בחירותיו והתנהלותו טרם המעצר, וניכר כי הוא נוטה להציג תפקודו לאורך השנים כתקין וחיובי, מבטא שאיפות ורצון לנהל אורח חיים תקין - אך בפועל מתקשה להתנהל ביציבות ובעצמאות בהתאם לגילו, בעל התייחסות בלתי בשלה למצבו וקושי בתכנון לטווח ארוך, כשברקע חשיפה לדפוסי התנהגות עבריינים מגיל צעיר במסגרת משפחתו וסביבת מגוריו.

כמו כן התרשם השירות מחוסר יציבות במישורים השונים, בכלל זה בהקשר למגורים ותעסוקה, ומהעדר גורמי תמיכה והכוונה משמעותיים.

ניכר כי המשיב נוטה להטיל אחריות למצבו וקשייו כלפי גורמים חיצוניים שלכאורה אינם בשליטתו, ומבטא חוסר אמון בולט בסביבה, באופן שלהערכת השירות מקשה עליו ליזום תהליך של שינוי, לקבל אחריות על חייו ומעצם חוויה של חוסר אונים והעדר שליטה.

השירות מצוין כי לאור אופי האישומים המייחסים למשיב בהם התנהגות אלימה ומתכוננת הממוקדת בהקשר כספי - קיים סיכון נוכח קיומו של מצב כלכלי דחוק מצד המשיב, שילך ויתעצם במעצר בית, כל זאת לצד גורמי סיכון נוספים ובכלל זה- נוקשות חשיבתית, קושי להכיר בפגיעה הכרוכה בעבירות המיוחסות לו כמו גם ההתרשמות כי מצוי כיום במצוקה ובחויית אובדן קשה.

לא זו בלבד שקווי אישיותו, אופיו ודפוסי התנהגותו של המשיב אינם מאפשרים שחרורו לחלופה, בהיותם מקימים מסוכנות בינונית ממנו, השירות אף לא התרשם כי המפקחים והחלופה המוצעת- הולמים את מצבו של המשיב ומאפשרים את שחרורו או מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

מהתסקיר עולה כי מיקום החלופה בבית אחיו בבני ברק הינו המקום בו התגורר טרם מעצרו הנוכחי, שלא זו בלבד שאחיו המרצה כיום עונש מאסר בגין עבירת שוד עתיד לחזור ולהתגורר בבית זה בנובמבר 2017, לאחר תום מאסרו, אלא שמדובר בכתובת בה חשוף להתנהלות ולהשפעות שוליות בכלל זה מצד בני משפחה קרובים.

אף הפיקוח האנושי לא נמצא מתאים, מקום בו **גיסתו** -משמשת כאם חד הורית כיום לארבעה ילדים קטינים ועובדת באופן בו אינה ערוכה לתת מענה פיקוחי אינטנסיבי כנדרש במצבו של המשיב, כמו גם העובדה כי מתקשה להעמיק במצבו ולזהות מוקדי סיכון בהתנהלותו, כשלהערכת השירות- יכולתה להשפיע עליו ולהוות גורם סמכות עבורו נמוכה ביותר.

בנוסף, גם שכנו של המשיב נמצא לא מתאים לתפקיד הפיקוח הואיל וכלל לא מעורב בחייו, מכירו באופן שטחי וקונקרטי בלבד, שלל באופן מוחלט מצבי סיכון אפשריים בשחרורו של המשיב, וניכר כי אינו דמות משמעותית או סמכותית עבורו.

לא זו בלבד כי הנ"ל אינם מתאימים לשמש כמפקחים עליו - אלא שנכח התייחסותו של המשיב ומצבו הרגשי המאופיין כיום בהצפה ובתחושת קורבנות, גובר הסיכון להתנהגות אימפולסיבית מצדו, ונדרש פיקוח אנושי, משמעותי, סמכותי, ויעיל שיוכל לשמש אמצעי בקרה על התנהלותו אך במסגרת מעצרו בפקא"ל על מנת לסייע בעמידתו בתנאי המעצר.

הלכה פסוקה היא כי אמנם, אין בית המשפט מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן - אולם סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק במקרים חריגים ובהתקיים טעמים כבדי משקל המצדיקים זאת בש"פ 660/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, מיום 28.1.15; בש"פ 8495/15 **איימן בן סראי חוסיין אלדין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 27.12.15); בש"פ 4794/12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, מיום 25.6.2012)).

בענייננו, כאמור לא זו בלבד שהמפקחים והחלופה המוצעת נשללו מכל וכל ע"י שירות המבחן, אלא שאף קווי אישיותו של המשיב ודפוסי התנהגותו אינם מאפשרים שחרורו לחלופה בשלב זה.

בנוסף, מגיליון רישומו הפלילי עולה כי נדון ללא הרשעה בשנת 2015 בביצוע עבירת העלבת עובד ציבור, והושת עליו צו של"צ- כשהעבירה נשוא האישום השני בתיק זה בוצעה במהלך ביצוע צו של"צ זה, באופן שאף בו יש כדי להעיד על קושי במתן אמון במשיב.

אין טעמים מיוחדים המצדיקים את מעצרו של המשיב בפקא"ל.

בשולי הדברים יוער כי מצוקתו של המשיב במעצר, המתוארת בתסקיר, אינה מהווה שיקול שיש בו לכשעצמו כדי להצדיק שחרורו לחלופת מעצר או להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, מקום בו שחרור זה אינו עולה בקנה אחד עם יתר השיקולים הרלבנטיים להכרעה.

לאור האמור, הריני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5.

ניתנה והודעה היום ז' אדר תשע"ז, 05/03/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת